

kan Kommissionen tage Bestemmelse om, at Erstatningsspørgsmålet kun afgøres foreløbigt eller helt udskydes, og at Sagen med Hensyn til den endelige Fastsættelse af Erstatning optages efter Udløbet af en af Kommissionen nærmere fastsat Frist, indenfor Udløbet af hvilken de paagældende skadelidende maa fremsætte deres Krav. Samtidig med at saadan Udsættelse bestemmes, træffer Kommissionen Bestemmelse om, hvilke Arbejder der skal foretages af Andragerne, for at det fornødne Grundlag for Bedømmelsen af Skaden kan komme til at foreligge.

Erstatning for Unddragelse af Vand bør saa vidt det af økonomiske Hensyn lader sig gøre, formes som en Pligt for Andrageren til at levere Vand til de skadelidende med et Kvantum, der fastsættes i Forhold til hidtidigt Forbrug, og saaledes at der tages Hensyn til paaregnelig Udvidelse af Forbruget, hvorved iagtages, at der saa vidt muligt sikres de skadelidende det Kvantum Vand, der til enhver Tid vil udkræves til almindelig Anvendelse. For saa vidt den skadelidende ved Levering af Vand opnaar Fordele fremfor hans hidtidige Vandforsyning, kan Kommissionen paalægge den skadelidende at udrede en efter Forholdene fastsat Betaling til Andrageren. Betalingen kan fastsættes dels som en Sum en Gang for alle, dels som en aarlig Ydelse, afhængig af det til den skadelidende leverede Kvantum Vand.

- 6) Hvilken Sikkerhed — udover den før Kommissionens Nedsættelse deponerede Sum — Andrageren, inden Anlægget paabegyndes, bør stille for de i Anledning af Anlægget paaløbende Erstatninger, Omkostninger m. v.

Erstatninger fordeles af vedkommende Kommission mellem Ejer og Bruger af den skadelidende Ejendom.

Udbetaling af Erstatninger kan, hvis Ejendommen er behæftet med Pantegæld, kun ske til Ejeren med Panthaverens Samtykke i det hele i Overensstemmelse med de i Lov om Indlemmelse under Staden København af en Del af Hvidovre Sogn Nr. 50, 3. April 1900 § 18, 3die Stykke, om saadan Udbetaling givne Regler.

§ 7. De ved Lovens Ikrafttræden eksisterende Vandindvindingsanlæg anerkendes som havende erhvervet den i § 1, 2det Stykke omhandlede videregaaende Raadighed over Grundvandet. Ejere af saadanne Anlæg kan inden 2 Aar efter Lovens Ikrafttræden efter nærværende Lovs § 2 indsende Andragende om Nedsættelse af en Landvæsenskommission til Fastsættelse af de aarlige Vandmængder, som de paagældende Anlæg har Ret til at indvinde.

Kommissionen skal, inden Kendelsen afsiges, afkræve de Kommuner, hvori findes Anlæg, der ikke tilhører den paagældende Kommune, men har deres Opland i samme, en Udtalelse angaaende de om Anlægget givne Oplysninger. Kommunerne er pligtige at fremkomme med saadanne Udtalelser indenfor den af Kommissionen i hvert Tilfælde angivne Frist.

Hvis der indenfor det samme begrænsede Grundvandsområde findes flere Indvindingsanlæg tilhørende samme Ejer, skal disse være at betragte som eet Anlæg, for hvilket den samlede Indvindingsmængde vil være at fastsætte under eet, medens det staaer Ejeren frit, hvorledes han vil fordele Indvindingen paa de forskellige Anlæg.

Rettidig indsendt Andragende og efter Kommissionens Skøn rigtige og fyldestgørende Oplysninger medfører, at eksisterende Anlæg, som er taget i Drift ved nærværende Lovs Ikrafttræden, faar Ret til at indvinde Grundvandet i det omfang, i hvilket Anlægget har været udnyttet, dog med de i de to følgende Stykker angivne Indskrænkninger.

Anlægget bliver erstatningspligtigt i Henhold til § 6, dels hvis de fastsatte Vandmængder overskrides, dels hvis Anlægget efter Lovens Ikrafttræden foraarsager en større Grundvandspejlsænkning end tidligere konstateret, dog kun for den ved den forøgede Sænkning forvoldte Skade.

Saaftremt en saadan tidligere Vandspejlsænkning ikke kan dokumenteres af Vandværksejeren, fritages anlægget kun for Erstatningspligt, hvis Vandværksejeren, kan godtgøre, at Grundvandstanden efter vedvarende Udnyttelse af de fastsatte Vandmængder ikke er synkende.

Fremkommer der fra Anlæg, der eksisterer ved Lovens Ikrafttræden, ikke noget Andragende om Fastsættelse af Indvindings-